

Bilag 21.

Oversættelse.

Udenrigsråd W. McIlquham Schmidts indlæg i 3. udvalg den 1. december 1971 om respekt for menneskerettigheder under væbnede konflikter.

Den danske regering har med stor interesse fulgt, og taget aktiv del i de senere års bestræbelser for at højne respekten for menneskerettigheder under væbnede konflikter, således som de har udfoldet sig i FN's og Det internationale Røde Kors' regie.

Behovet for en ajourføring af de folkeretlige regler på dette område synes nu at være fuldt erkendt, men samtidig er det også blevet klart, at der til løsningen af denne opgave kræves et dybtgående teknisk-juridisk fagkundskab.

Det er derfor af stor betydning, at der fastlægges den rette procedure for arbejdet, således at det kan bringes til en heldig afslutning. Vi har derfor fra dansk side fundet det af stor værdi, at der mellem FN og Det internationale Røde Kors er blevet indledt et samarbejde om disse spørgsmål. Det er vor opfattelse, at der herigennem vil ske en gavnlig vekselvirkning mellem på den ene side Det internationale Røde Kors' juridisk-faglige indsigt og på den anden side de bredere og sommetider mere politisk betonedede drøftelser i FN.

Fra dansk side gav vi derfor vor fulde tilslutning til resolution 2677 (XXV), hvori generalforsamlingen understøttede Det internationale Røde Kors' beslutning om at indkalde en konference af regeringsekspertter i foråret 1971 til drøftelse af sagen.

Efter vor deltagelse i denne konference og fra generalsekretærens udførlige beretning om denne konferences forløb er det vort indtryk, at ekspertkonferencen i betragtning af emnernes vanskelige karakter har opnået ikke uvæsentlige konkrete resultater. Således må det betegnes som et betydeligt skridt, at der er blevet udarbejdet et udkast til en tillægsprotokol til den 4. Genève-konvention af 12. august 1949 om beskyttelsen af civile personer i krigstid. I henhold til bestemmelserne i dette udkast nyder civilt medicinsk personale og materiel samme beskyttelse som den, der tilstås mili-

tært medicinsk personale og materiel i medfør af den 1. og 2. Genève-konvention.

Endvidere udarbejdede konferencen et udkast til en tillægsprotokol til alle fire Genève-konventioner om en udvidet beskyttelse af syge og sårede i konflikter af ikke-international karakter.

Endelig besluttede Det internationale Røde Kors at indkalde konferencen til en ny møderække i foråret 1972 for at udarbejde udkast til yderligere tillægsprotokoller.

Efter vor opfattelse bør dette arbejde, der jo som bekendt foregår i snæver kontakt med FN's sekretariat, støttes i videst muligt omfang som den mest realistiske mulighed for at sikre konkrete resultater. Vi betragter samarbejdet mellem FN og Det internationale Røde Kors som en yderst værdifuld og uundværlig faktor, og medens udarbejdelsen af udkast på nuværende stadium foregår inden for Det internationale Røde Kors' rammer, er det klart, at FN nærer ønske om fortsat at følge og drøfte disse spørgsmål vedrørende menneskerettighederne under væbnede konflikter. Efterhånden som forberedelserne skrider frem og når frem til en juridisk udformning, vil det måske være værd at overveje helt eller delvis at henvise dette spørgsmål til behandling i det juridiske udvalg, hvis arbejdsbyrde ikke er så stor som den, vi har her i 3. udvalg.

For at skabe det bredest mulige grundlag for Det internationale Røde Kors' arbejde, er det af største betydning, at det støttes af et stort antal lande. Den danske delegation har med tilfredshed bemærket, at eksperter fra alle de 129 lande, der har tiltrådt de fire Genève-konventioner af 1949, er blevet indbudt til at deltage i Det internationale Røde Kors' ekspertkonferences næste mødesamling. Vi håber, at særlig de afrikanske og asiatiske lande vil være repræsenteret i langt større omfang, end det var muligt i foråret 1971. Vi har ofte hørt den påstand,